

גליון 420
שנה ט' תש"פסיפורי
צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תודה למשפחת קליימן על האישיור לשריתוש בתמונה

סיפורי חז"ל

גוי אחד אמר פעם לרבי אלעזר, יותר משחיבב הקדוש ברוך הוא את משה רבכם חיבב הוא את בלעם, שהנה כתוב בתורתכם שכאשר רצה ה' לדבר עם משה שלח וקרא לו לבוא אל המושב, כמו שכתוב 'ויקרא אל משה וידבר ה' אליו וכו' אך כאשר רצה לדבר עם בלעם, נאמר 'ויבא אלמקים אל בלעם' ולא קרא לו לבוא כדי שלא להטריד את בלעם. ומכאן מוכח שאת בלעם אהב יותר. השיב לו רבי אלעזר בדרך משל, מצורע אחד הגיע לארמון המלך ומצא את השער נעול. הקיש בחזקה על השער כדי שיפתחו לו, כשאמרו למלך שהמצורע רוצה להיכנס לארמון, סירב המלך להכניסו מחמת צרעתו, ואמר המלך שאם ישלח שליח שישלוקו, הדבר יקומם אותו ויתפרץ בכח ואז עלול להדביק את בנו בצרעת, ולכן קם המלך מכיסאו וניגש לשער הארמון וצעק על המצורע שיתלק משם, כדי שלא ידביק את בנו. המצורע מיהר להימלט מן המקום. לאחר זמן מסוים הגיע ידו של המלך אל הארמון ודפק על השער. וכששמע המלך שיידו עומד בחוץ ודופק על השער, קרא לו המלך מתוך הארמון בקול חיבה שיכנס לארמון, ולא שלח המלך שליח שיקרא לו, אלא הוא בכבודו ובעצמו קרא לו כדי להראות לו את חיבתו אליו. והנמשל, אומר רבי אלעזר לאותו גוי, בלעם דומה היה לאותו מצורע שדפק על שער הארמון ורצה להיכנס פנימה, ולכן השי"ת הלך בעצמו לשער הארמון כדי למנוע אותו מלהיכנס פנימה, שלא יטמא את הארמון. לעומת זאת משה רבנו קרא לו ה' להיכנס פנימה אל אהל מועד. רק לידיד אהוב קורא מלכו של עולם בשמו ומזמינו להיכנס אל תוך ארמונו.

(זוהר פרשת בלק)

פרשת השבוע

להתרפא מחוליו, כי אם לבוא אל צדיק הדור ולבקש ממנו כי יתפלל בעדו. אלא שאמרה התורה הק' במפורש 'ורפא ירפא' היינו שצריך אדם לבקש לו רפואה בדרך הטבע. אבל אם לפנות לרופא פלאים המרפא בסגולות שלא על פי דרך הטבע, הרי מוטב לפנות אל המגיד הקדוש בקונונין. הוא הדין גם בנידון שלפנינו, אומות העולם לא האמינו במשה רבנו, רק משום שלא האמינו בקיומם של כוחות אלוהיים על טבעיים, ולדעתם לא היו כל האותות והמופתים אלא אירועים אקראיים וטבעיים. על כן נתן להם השם יתברך נביא משלהם, אשר עסק גם הוא בנבואות ובכוחות על טבעיים. ואף על פי כן האמינו בו, הרי מעתה לא היה להם עוד שום פתחון פה, שכן אם כבר מאמינים היו בקסמיו של בלעם הרשע, הרי מוטב היה אילו האמינו בכוחות האלוקיים של הנביא האמיתי משה רבינו.

וישלח מלאכים אל בלעם בן

בעור וגו' (כ"ב - ה')

מפני מה השרה הקדוש ברוך הוא שכנינו על גוי רשע? כדי שלא יהא פתחון פה לאומות לומר אילו היו לנו נביאים חזרנו למוטב, העמיד להם נביאים והם פרצו גדר העולם (רש"י) אך הלא הקושיה נשארת במקומה, שכן עדיין יהיה להם פתחון פה לטעון, למה העמיד לישראל נביא כמשה ואילו לנו העמיד נביא פורץ גדר כבלעם הרשע?

וסיפר על כך הרה"ק רבי שמחה בונם מפרשישחא זיע"א: מעשה שהיה כאשר הגיע פעם לברלין להתרפא ממחלת העיניים שלקה בה. החל לדרוש ולשאול אחרי רופא עיניים מוכשר ומומחה. יעץ לו מישהו לפנות לרופא פלאים ידוע המרפא מחלות בכח סגולות. השיב לו הרבי, לאמיתו של דבר לא היה יהודי צריך לילך לרופא

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים 8:31 ת"א: 8:33 ר"ת: 9:03

פרשת בלק

זמני כניסת השבת

ירושלים: 7:13 ת"א: 7:28

הניתוחים. שני גויים נפחו את נשמתם כאחד, ולקרובת רבינו היתה נפשה לשלל.

הכרת הטוב של רבנו זיע"א לאחר עשרות שנים

היה זה בשנות השואה. איש אשכולות ורב פעלים היה ר' שאול שטרן. ירא שמים, תלמיד-חכם וטוב מזג. שקד ללמוד תורה בכל רגע פנוי ואף חיבר ספר הגות על חמישה חומשי תורה. לפרנסתו ניהל מפעל לעיבוד מזון ונחשב מומחה בעל שם לכשרות. באחד המסדרים במחנה הריכוז, פקד הקצין הגרמני על בעלי ההשכלה הרפואית לצאת מהשורה. אמנם לר' שאול לא הייתה השכלה רפואית, אך הוא היה כימאי והבין קצת בתרופות. בלי לחשוב פעמיים יצא מהשורה והציג את עצמו כרופא. כך היה יכול לסייע לחולים רבים, שקיבלו ממנו תרופות יותר ממה שהתירו לו ההוראות. יום אחד הגיע למרפאה בחור צעיר. ר' שאול התעניין בשלומו, טיפל בו כראוי ושוחח עמו בדברי תורה. הבחור התחבב עליו מאוד והוא השתדל לסייע לו ככל יכולתו. בהמשך רקם ר' שאול תכנית שבעזרתה הצליח, בסיוע עוד גורמים, להבריח את הנער אל מחוץ למחנה. מאז נעלמו עקבותיו של הנער והם לא נפגשו עוד.

שלושים שנה חלפו מאז. בשנים אלה הספיק, כאמור, לעלות ארצה ולהקים משפחה. חלפו עוד שנים ובינתיים גם ילדיו בגרו והקימו משפחות. אחד מילדיו התגורר עם משפחתו ברחובות. זה היה בשבת הראשונה שבה התארח ר' שאול בבית בנו ברחובות. מכל בתי הכנסת בעיר בחר ר' שאול ללכת להתפלל בבית הכנסת של רבינו הקדוש זיע"א. הוא התפלל שם הן כליל שבת הן ביום. בקריאת התורה, פנה אליו הגבאי וקרא לו לעלות 'שישי'. ר' שאול היה מופתע מאוד, שכן בית הכנסת היה מלא מפה אל פה ואילו הוא היה סתם אורח בלתי מוכר. במוצאי שבת קודש הרבי החל רבינו בעבודת הקודש – קבלת הקהל וקריאת הפתקאות. גם ר' שאול השתלב בתור הארוך והמתין לברכת הרבי. לפתע ניגש אליו המשמש בקודש וקרא לו לבוא עמו. שוב הופתע ר' שאול מהיחס המיוחד כלפיו. הוא פסע בציטנות אחרי המשמש שהוביל אותו היישר לחדרו של הרבי. כשנכנס פנימה קידמו הרבי בברכת 'שבע טוב' לבבית והציע לו סיגריה. ר' שאול השיב בנימוס כי אינו מעשן. 'זה חידוש בשבילי, ר' שאול', הגיב הרבי. 'מתי חדלת מלעשן?' ר' שאול היה נבוך ולא השיב. בקושי זכר שבעבר עישן. הרבי שינה את נושא השיחה. 'יש לי דבר תורה, לומר לך', אמר והשמיע באוזני ר' שאול פירוש נאה לאחד מפסוקי התורה. כשסיים את ה'פירוש', פנה אל ר' שאול בשאלה: 'נו ר' שאול, ההסבר הזה אולי מוכר לך?' ר' שאול לא השיב. כעבור רגע של שתיקה, הישיר הרבי מבט אל ר' שאול ואמר לו: 'את הפירוש הנאה הזה שמעתי ממך בנעוריי, בשעה שבאתי לקבל ממך טיפול במרפאה של מחנה הריכוז. אני הוא הנער הצעיר שחיבבת ושסייעת לי לברוח אל מחוץ למחנה. התזכורת? רבינו הוסיף ואמר: 'אתה היית שליח ד' להצילני, ואני חייב כלפיך בהכרת הטוב'. ר' שאול היה אחוז התפעלות מהעובדה שאחרי שלושים שנה עדיין זכר הרבי את פניו, את דבר התורה ששמע ממנו במחנה, ואפילו את העובדה שבאותם ימים נהג לעשן.

לקט סיפורים מרבינו הקדוש והטהור רבי דוד משה

מקרעטשניף זיע"א ליומא דהילולא ט"ו תמוז

עיניים צופיות

המעשה אירע בעת ביקורו של רבינו זיע"א בארה"ב בשנת תשכ"ח, לרגל נישואי בנו כ"ק אדמו"ר שליט"א מקרית גת. המונים צבאו על דלתות בית האכסניה שלו לחזות בזיו פניו ולהתברך מפי קודשו. בין הבאים היה שאר בשרו מנכדי רביה"ק רבי מאיר מקרעטשניף זיע"א, שבא להזכיר לישועה ולברכה את אמו אשר לקתה בליבה והיתה צריכה לעבור ניתוח לב בימים הקרובים. הוא לא בא להתייעץ אם לעשות את הניתוח אם לאו, אלא לקבל ברכה שיעבור הניתוח בשלום. וכידוע באותם הימים ניתוח כזה היה כרוך בסיכון רב. כשהגיע תורו ונכנס להתברך, התעניין רבינו זיע"א בשלום קרובתו, ובירר את כל פרטי הניתוח. והקרוב הזכיר את שם בית החולים ואת שם הפרופסור שאמור לבצע את הניתוח. רבינו זיע"א הקשיב קשב רב כדרכו בקודש, ולשמע שם הרופא עצר בעדו ואמר בנחרצות. 'בשום אופן לאו' שלא יערכו את הניתוח אצל רופא זה. וסיים בברכה שיעבור הכל בשלום ובהצלחה. כאשר יצא אותו קרוב מפתח ביתו של רבינו, היה נבוך מאוד מה עליו לעשות. מצד אחד הניתוח כבר עתיד להתקיים בימים הקרובים, אצל פרופסור בעל שם וידוע כמומחה בתחומו, ומה גם שלקבוע עתה תור חדש לפרופסור אחר יקח שבועות ואולי אף חדשים רבים, כאשר אימו החולנית נתונה בינתיים בסכנה. אולם מאידך גיסא כיצד ניתן לבטל את דברי רבינו שפסק מפורשות שלא לערוך את הניתוח אצל פרופסור זה. לבסוף הרהר בדעתו, שמכיון שהוא לא בא אל רבינו להתייעץ, אלא לבקש את ברכתו, יבצעו את הניתוח כמתוכנן ומן השמים ירחמו שהכל יעבור בשלום.

הגיע ובא יום הניתוח. באותו יום עמדו בתור לניתוח אצל אותו פרופסור כמה וכמה חולים, כשהראשונה ברשימה הייתה אותה אשה. הניתוח אמור היה להתחיל בשעה שמונה בבוקר, וכדרך הנהלים, היתה החולה מאושפזת במחלקה כבר מיום קודם, כשכל הבדיקות מוכיחות כי היא כשירה לעמוד לניתוח. אך עם שחר כשעשו לה שוב בדיקות אחרונות, נמצא כי חום גופה גבוה מאוד, ובמצב שכזה לא ניתן לעשות את הניתוח בשום פנים ואופן. לאחר התייעצות בין הרופאים הוחלט כי יתנו לה תרופה להורדת החום, ובינתיים יכנס לניתוח החולה הבא בתור. החולה הבא בתור הוכנס לחדר הניתוח, והניתוח החל. כשהכל הולך כשורה ועל מי מנוחות, עד שלפתע נשמעו צעקות מחדר הניתוח. הרופאים המסייעים פרצו מן החדר בזעקות הצלה כאשר הפרופסור המנתח התמוטט פתאום מול עיניהם ולקה בשבץ מוחי. הבלבול היה גדול, כוחות ההצלה ניסו לייצב את מצבו של הפרופסור ללא הועיל, תוך כדי שהחולה הגוי ששכב על מיטת הניתוחים נשכח כליל. כשחזר הצוות הרפואי להמשיך את הניתוח ללא אותו פרופסור, התברר כי אין את מי לנתח. אותו חולה נפח את נשמתו על מיטת

משל ונמשל

אפילו מחט קטנה אי אפשר לקחת לעולם הבא

משל לסוחר עשיר שהיה קמצן מאין כמוהו. לבוש היה בבגדים בלויים, נעל נעלים מרופטות, גר בבית קטן ועלוב ואכל מאכלים פשוטים וזולים. חבל על הכסף! חברים רבים לא היו לו. פה ושם היו אנשים טובי לב שהתעניינו בשלומם והחליפו איתו מילים מספר, מתוך רחמנות על עליבותו. גם לקרובי משפחתו לא היו הרבה סיבות להתגאות בו ולשמור עימו על קשר. יום אחד נפל למשכב, מחלה קשה תקפה אותו. הרופאים לא נתנו לו תקווה, והמצב נראה נואש. שכנים ומכרים באו להיפרד. קרובי המשפחה המועטים עמדו ליד המיטה מעמידים פני כואבים, אך בתוככי ליבם קיוו כי אולי רשם משהו על שמים בצוואה. בין הבאים להיפרד היה גם בנו של החייט, שמת לא מכבר ממחלה דומה. החייט היה בין המעטים שדרשו בדרך כלל בשלומם של הסוחר העשיר, כך שהבן התקבל בידירות רבה. רוח של רגשות עברה על הסוחר החולה, והוא יבב באוזנו של בן החייט: "ראה, אני עומד למות. לא עשיתי הרבה בחיי, לא הספקתי את כל הדברים שרציתי לעשות, לא ניצלתי מספיק את עושרי..." בן החייט הנהן בראשו ואמר: "כן, אתה באמת נראה גוסס. כנראה, הינך הולך למות. אבל לפני שאתה מת, יש לי בקשה קטנה אליך, האם תהיה מוכן לעזור לי?" האיש חיבב את הבחור, ואף התרכך מעט בימי מחלתו, והוא השיב בחיוב, אף שלא ידע עדיין מה הבקשה. "אבא שלי, החייט, שמת לפני כמה חודשים, התגלה אלי אתמול בחלום הלילה והתלונן שחסרה לו שם למעלה מחט. אילו היתה בידו מחט, היה יכול לתפור שם חליפות ובגדים. הוא ביקש את עזרתך." "איך אוכל לעזור לך בעניין?" שאל העשיר. הבן הוציא מחט מכיסו, הושיט לאיש ואמר: "לא אבקש ממך הרבה, רק אם תוכל, כשאתה עולה למעלה, קח אתך את המחט הזאת ותן אותה לאבא". "בשמחה רבה!" השיב האיש. נטל את המחט ונפרד ממנו לשלום. בלילה נדרה שנתו של העשיר. המחט הטרידה את מנוחתו. "היכן אשים אותה?" חשב. בתחילה תקע אותה בדש בגדו, אבל אחר כך חשב, הרי לא יקברו אותי בבגדי, והמחט מה יהיה עליה? ככל שהפך בעניין, התבהרה לו העובדה שאין לו שום דרך לקחת איתו את המחט.

הנמשל: בשעת פטירתו של אדם אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד, אם אין שום אפשרות לקחת מחט אחת קטנה, ודאי שאת כל הרכוש שצבר האדם בימי חייו לא יוכל לקחת עימו.

(אחד המגידים)

שבת פר' בלק השבת האחרונה עלי אדמות.

באותה שבת נשגבה, השבת האחרונה עלי אדמות, שבת רבינו בסיגעט שברומניה, בעת עריכת השולחן הסבו מספר אנשים, פניו האירו כלפידי אש, ובלהבת קודש אמר דברי תורה על הפסוק: (שמות ל'ד ז) שנאמר באמצע י"ג מידות של רחמים: "פוקד עוון אבות על בנים ועל בני בנים ועל שלשים ועל רבעים" איך קשור פסוק זה שמוזכר בו פקידת רשעים ל"ג מידות של רחמים? הקשה רבינו. ותיירץ בשם אביו הקדוש שגם מידה זו רחמים היא. פוקד משמעות ממתין, השי"ת ממתין לחוטא שישוב בתשובה. ואם לא שב, פוקד עוון אבות על בנים, ממתין השי"ת שהבנים יתקנו את חטאי אבותם, ואם גם הם לא תיקנו, ממתין על שלשים ועל רבעים, לדורות הבאים. במהלך אמירת הד"ת העיר רבנו את העומד על ידו באומרו מה לך נרדם! לא יהיה אפילו מי שימסור את מה שדברנו.

על עובדת פטירת רבינו דווקא בפרשה זו (בלק) הסביר כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א בעת עריכת השולחן שבת יארציית התשס"ט שהרי איתא בספה"ק, שאין השי"ת נוטל את נשמות הצדיקים, ללא הסכמתם. ולכל צדיק יש את השלמות אליה הוא חותר להגיע. אצל רבינו ז"ע ראו במוחש שמסר את נפשו לקרב את ליבם של ישראל לאביהם שבשמים בדרך של ברכות וישועות. וכיון ששמע בקריאת הפרשה שהשי"ת הסכים ע"י שנאמר: "לא תאור את העם כי ברוך הוא" הרגיש כי פעל והשלים את תפקידו בעולם הזה והסכים למסור את נשמתו לידי השי"ת ולהסתלק מזה העולם.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אבי"ר

הזדמנות אחרונה

**עובדות, תמונות ומכתבים ודברי תורה
מזהרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף זיע"א**

היות ואנו קרובים לסיים חיבור מקיף על חייו ופועלו של אבינו רועינו כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף זצוק"ל, ובפרט כעת שאנו מתקרבים ליומא דהילולא דיליה החל בט"ו תמוז, אנו יוצאים בזאת בקריאה לכל מי שידוע על עובדות והנהגות מחייו ופועלו, או שבידו תמונות, מכתבים ומסמכים ממנו, וכן על הקשר בינו ובין צדיקי דורו זיע"א, שיצור עמנו קשר ויביא את הברכה לבתי ישראל.

דרכים ליצירת קשר:

הרה"ג ר' אברהם מרדכי בלינדר – 058-3228148

אימייל – 3133033@gmail.com

וזכותו של אותו צדיק תעמוד לכל התורמים והמסייעים לעניין

נשגב זה, לאורך ימים ושנים בבני חיי ומזוני רוויחי.

צִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ

כל יהודי צריך לזכות בצדקה

מעשה שהיה אצל הרמ"א זיע"א שהיה הולך לעניני צדקה רק אל גבירי עירו קראקא, אך לא היה מבקש מהמוני העם. והיה בעיר שואב מים שכולם כינוהו יענקלה שיכור, כי מנהגו היה בכל יום ששי כאשר גמר את עבודתו הקשה, היה הולך וקונה בכל הכסף משקה מיוחד לכבוד שבת. ופעם בדרכו לקנות את המשקה כמנהגו ביום ו', ראתהו אשה עניה והיא לא היה בידה לקנות אף נרות לשבת, והתבטאה בקול, הנה יענקלה כבר הולך לו לקנות לשתות ואני אין לי אף כסף לנרות. כששמע יענקלה כדברים האלו, שם את צרור כספו על החלון של האישה והלך לביתו, עלה על יצעו והשיב את נשמתו לבוראו, ועוד באותו יום לפני כניסת השבת נטמן בקבר ישראל. במוצאי שבת והרמ"א יושב בביתו ולומד, נכנס אליו יענקלה ומזמינו לדין תורה לפני בית דין של מעלה. הרמ"א חשב כי השיכור חמד לצון וגירשו מעל פניו. אחר כך הרחר בדברים והתפלא עד מאד, משום שהדלת היתה נעולה, יצא לבית המדרש ושם סיפרו לו כי יענקלה שואב המים נפטר עוד ביום ששי. ראה כי יש דברים בגו והמתין לבואו שנית. ואמנם כאשר חזר ונשנה הדבר ויענקלה בא אל הרמ"א להזמינו. שאלו הרמ"א מה זה ועל מה זה? אמר לו יענקלה כי בבית הדין של מעלה טוענים על הרמ"א, שבורר לו ממי לקחת לצדקה, והולך רק לגבירים ואינו מזכה את כל תושבי העיר בצדקה. וסיפר יענקלה

לרמ"א, כי בזכות הצדקה שעשה לפני מותו, שלחו דווקא אותו. ציוה עליו הרמ"א לומר בשמים, כי מהיום והלאה הרי הוא מתחייב לעסוק בצדקה עם כל תושבי העיר, ואמנם כך הוה והכל בא אל מקומו בשלום.

מעשה רב הכרת הטוב

מסופר על הגה"ק רבי יחזקאל לוינשטיין זיע"א, שלעת זקנתו היה צריך פעם איזה עזרה מבחור, וחיכה עד שגיע אליו בחור פלוני, וביקש ממנו שיעזור לו. מקורביו התפלאו על כך ושאלו אותו על מה ולמה חיכה בדוקא לבחור פלוני, בו בזמן שהיה יכול לבקש זאת ממקורביו? ענה להם ר' יחזקאל, לאותו בחור אני חייב כבר הכרת טובה על עזרה שקיבלתי ממנו בעבר, ועי"ז אוכור להחזיר לו טובה על הכל ביחד, אבל אם הייתי מבקש מבחור אחר, מסופקני אם אצליח עוד להחזיר לו טובה, וקשה לי עכשיו לעת זיקנה להיות בעל חוב לאדם נוסף. והדברים נפלאים כיצד הרגישו הגדולים ענין של הכרת טובה בדיוק כמו שעבוד של החזרת חוב ממון.

חסד בבית

פעם ספרו להרה"ק בעל ה"בית ישראל מגור" זיע"א בשבחו של אחד מגבאי הצדקה שהוא עוזר להרבה נדכאים ושוברי לב. נענה ה"בית ישראל" ואמר, הכל טוב ויפה אבל אני רוצה לשמוע אם גם אשתו אומרת כך.

תִּילּוּלָא דְצַדִּיקָא

שבת קודש י"ב תמוז
רבי יעקב ב"ר אשר (בעל הטורים-ה"א- ק"ח)

יום ראשון י"ג תמוז
הרה"ק רבי מרדכי מקרעמניץ ב"ר יחיאל מיכל מזלאטשוב (תקע"ז)
הרה"ר רבי מרדכי ב"ר פינחס מקאריץ (אב"ד קראריץ - תקע"ז)

יום שני י"ד תמוז
הרה"ק רבי פנחס שפירא מסלאוויטא ב"ר משה (תרל"ב)

יום שלישי ט"ו תמוז
הרה"ק רבי חיים ב"ר משה בן עטר ("אור החיים" הקדוש - תק"ג)
רבי אריה לייבוש הלברשטאם ב"ר שמחה (אבי הד"ח תקצ"א)

הרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף (תשכ"ט)
הרה"ק רבי יעקב משה מקאמארנא ב"ר אליעזר צבי (תרפ"ט)

יום רביעי ט"ז תמוז
הרה"ק רבי דוד היילפרין אב"ד אוסטראה ב"ר ישראל (תלמיד הבעש"ט - תקכ"ה)

יום חמישי י"ז תמוז
רבנו יהודה בן אשר (בן הרא"ש - ה"א קנ"א)

יום שישי י"ח תמוז
הרה"ק רבי משה דוד אשכנזי מטאלטשאווא

ב"ר אשר אנשיל (תולדות אדם - תרט"ז)
הרה"ק רבי יעקב אריה מראזמין ב"ר שלמה (תרל"ד)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עֲצוּנָה הַלְכוּת

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבניטין שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" יסודות וספי התורה על המעשים.

קביעות מקום בתפילה (י')

(א) בספר חסידים איתא, שלא יתפלל ליד אדם רשע ע"ש. ואם הרשע בא אליו למקומו הקבוע לו, אין צריך לשנות מקומו הקבוע. (שו"ת זכר יהוסף, סימן ר"מ, אות ג')

(ב) התפילה היא במקום הקרבן, ולכך צריך לזוהר שתהא דוגמת הקרבן בכוונה וכו', וקביעות מקום כמו הקרבנות, שכל אחד קבוע מקומו לשחיטתו ומתן דמו. (שו"ע או"ח סימן צ"ח, סעיף ד')

(ג) אדם שאינו קובע מקום לתפילתו, ומתפלל בכל יום במקום אחר, גורם לו טירדא לכל מראה עיניו אשר יראה מחדש, ויפריע לו כוונת תפילתו. (שיטה מקובצת החדש, ברכות דף ו' ע"ב)

לע"נ

כ"ק אדמו"ר רבי דוד משה
בהרה"ק רבי אליעזר זאב
זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז